DOMÃ•CÃ• NÃ•SILÃ• - HRÃ•TKY PRO CELOU RODINU - III.

ÄŒtvrtek, 19 duben 2007

Od ledna se díky novému zákonu nemusejí zoufalé a bezradné Å¾eny alespoÅˆ pár dní bát svého tyrana. UÅ¾ jich bylo kolem 250, tÄ›ch, kteÅ™í museli na hodinu odejít. KaÅ¾dý pÅ™ípad posuzují policisté pÅ™ímo na místÄ›. KdyÅ¾ zjistí v bytÄ› okamÅ¾itÄ› agresora odvedou pryÄ•. Vzít si s sebou mÅ¯Å¾e jen hygienické potÅ™eby, nejvíc tisíc korun a obleÄ•ení na den. Pro zbytek si mÅ¯Å¾e v nadcházejících Ä•tyÅ™iadvaceti hodinách dojít v doprovodu policie. AÄ• je to neuvÄ›Å™itelné, je mezi agresory je i dvanáct Å¾en… PÅ™eÄ•tÄ›te si další pÅ™íspÄ›vek (velmi zajímavý) na dané téma: DOMÁ To máte tÄ›Å¾ký… Jsou Å¾enský, který vÄ›dí co chtÄ›jí a jdou si za tím a to nejen Å¾enský, ale i muÅ¾ský, a pak máte t urvou, jsou za to vdÄ›Ä•ný a drÅ¾í se toho, jako to povÄ›stný ho*no košile. JeštÄ› ve StÅ™íbÅ™e k nám stÅ™ediska nastoupila taková myška šedivá, jako operátorka. ÄŒerstvÄ› provdaná po stÅ™ední škole (premiantka). Celá naštÄ›stÄ›ná z toho svýho, ale za Ä•as zaÄ•ala chodit se zlomenejma brejlema, obÄ•as s modÅ™ino jednou dokonce s vyvrtnutým palcem. DÄ›lalo se na tÅ™i smÄ›ny, a ona na noÄ•ní pÅ™išla tÅ™eba uÅ¾ v osum veÄ•e ten její si šel lehnout a chtÄ›l mít doma klid. No to nám zaÄ•alo být divné a tak jsme na ni uhodili, co se dÄ›je. NeÅ™ekla, ale jedno MDÅ½ jsme ji pÅ™ipili a tak to z ní vylezlo. ManÅ¾el pÅ™ijde pozdÄ› veÄ•er domÅ¯, ona uÅ¾ tÅ™eba s vzbudí, aby mu nachystala jídlo, musela u nÄ›j sedÄ›t dokud se nenajed a pro zpestÅ™ení musela po nÄ›m vylízat talíÅ™, kdyÅ neudÄ›lala, bylo zle, tak aby byl klid … To bylo nÄ›co pro nás, emancipované Å¾eny. V té dobÄ› se uvolnila podniková garsonka a tak jsme Lenku pÅ™emlouvali, aÅ¥ jde od toho vola dokud nemaj dÄ›ti, pak Å¾e se jí to moc nepovede a takovéhle zacházení si nesmí nechat líbit, protoÅ¾e to bude Ä•ím dál tím horší. Myslíte, Å¾e šla za Å™editelem, a garsonku pÅ™idÄ›lil? Ne! Všechno jsem vyÅ™ídila místo ni, Å™editel souhlasil; kdyÅ¾ zjistil, jak se vÄ›ci mají a kdyÅ¾ postavili pÅ™ed hotovou vÄ›c, tak Ä•umÄ›la jak povÄ›stnej vÅ¯l na nový vrata, jako kdyby nerozumÄ›la, co Å™íkáme. (V tu rán ji tou pÄ›stí dala já sama.) Nakonec jsme sebrali partu technikÅ¯ a jedno dopoledne, kdyÅ¾ ten její byl v práci, jsme ji pÅ™estÄ›hovali. Po Ä•ase se chytla nÄ›jakého vdovce se dvÄ›ma holkama, ten ji sice nebil, ale kdyÅ¾ jsme s ním kolikrát v hospodÄ› mluvili, tak z ní vodvázanej nijak nebyl. Ale holt se postarala o domácnost, o holky, mÄ›l vypráno, uklizeno, uvaÅ™eno, moh si dÄ›lat co chtÄ›l, hlavnÄ› se moc nezdrÅ¾oval doma, takÅ¾e to takhle šlo. TeÄ• je zase ve sv sama, ale holky za ní chodí a to ji staÄ•í. MÅ¯Å¾eš být krasavice, nebo premiantka, ale kdyÅ¾ jsi povahou &sca myš, tak tÄ› ten kocour bude honit dokud tÄ› neseÅ¾ere, málo kdy se stane, Å¾e se myš pochlapí a postaví kocourovi a to je potom mazec. To uÅ¾ jsou takový povahy, bojí se a bojí se všeho – kam by šly, co by dÄ›laly, co by na to Å™ekli lidi atd. Pro nás je to nepochopitelné, pro nÄ› zase naše rozhodnost a troufalost. A obvykle kdyÅ¾ vyjedeš na ty, co terorizují, tak se ti sesypou a jsou jako beránci. KdyÅ¾ jsme totiÅ¾ Lenku pÅ™estÄ›ho tak ji samozÅ™ejmÄ› ten její chtÄ›l zpátky a tak ji chodil vyhroÅ¾ovat. NaštÄ›stí se barák zamykal a byl na takový ten bzuÄ•ák, takÅ¾e se málokdy dostal nahoru pÅ™ed byt, ale párkrát se mu to povedlo. Tak jsme se domluvili a chodili jsme na stÅ™ídaÄ•ku k Lence spát. Jednou se tam objevil kdyÅ¾ jsem tam byla já - a nÄ›kdo ho vpustil do baráku. Já jsem ranaÅ™ka, takÅ¾e jsem otevÅ™ela, kdyÅ¾ zaÄ•al tÅ™ískat do dveÅ™í, ubalila jsem mu takovou, Å¾e upad, pak jsem ho sko a Å™vala na celej barák, aÅ¾ partaje vylejzaly z bytu. Víckrát se tam neukázal, tehdy na patÅ™e zrovna nÄ›jak nesvítil takÅ¾e jsme si pak Å™íkali, Å¾e si myslel, Å¾e mu to udÄ›lala Lenka – kdyÅ¾ ji totiÅ¾ mÄ›l venku potkat, tak pÅ™e&s druhý chodník. A to jsme byly obÄ› stejné postavy, akorát já nenosila brýle… Je to v povaze, v genech nebo Ä•ert ví v Ä•em. Ale abych nebyla jenom za hvÄ›zdu, tak taky prozradím zase mÅ¯j úlet. JeštÄ› mi nebylo padesát a na BarÄ•e – tam chodívají tancovat starší roÄ•níky a vzala mÄ› tam sousedka se svým pÅ™ítelem, jsem se seznámila s klukem o dvacet let mladším. Byl to východÅˆár, dÄ›lal tady na stavbÄ› a byl Å¾enatý, dvÄ› malé dÄ›ti. Nebavilo ho to s ostatníma na ubytovnÄ› a tak balil Å¾enský, aby moh bydlet u nÄ›jaký. Pár jich tady takhle bylo zaháÄ•kovaných… no a já si ho taky navetešila do garsonky. Nebyla jsem zamilovaná, ale ten sex, to bylo nÄ›co. Po Ä•ase jsem se seznámila s ostatníma „švédkama“ (tak nám Å™íkali), byli tady dvacet dní a pak na deset odjíÅ¾dÄ›li domÅ¯. Jednou mi jedna z nich Å™ekla, abych si dala pozor, Å¾e Michal hraje automaty, abych s ním nepÅ™iš buben. Tak jsem to na nÄ›j hned vybalila a chtÄ›la vÄ›dÄ›t jak to je, i kdyÅ¾ všechno ukazovalo na to, Å¾e švéd má pravdu. Víte jak mÄ› uchlácholil? Å½e to není on, Å¾e mají v partÄ› ještÄ› jednoho Michala a ten Å¾e hraje automa Å¾e ona mÄ›la políÄ•eno na nÄ›j a tak se mu takhle mstí za to, Å¾e si nevybral jí. Já vÄ›dÄ›la, Å¾e není nÄ›co v poÅ™ hrála vÄ›tšina), ale nechtÄ›la jsem to Å™ešit – dokud se rapidnÄ› neztenÄ•ilo moje konto v bance. To trvalo rok a pak jsem to rozÄ•ísla a vyhodila ho. AÅ¾ po tom jsem se dozvÄ›dÄ›la, co všechno dÄ›lal, kdyÅ¾ jsem byla dovolený, kolikrát jsem ho zaloÅ¾ila, protoÅ¾e „nedostal celou výplatu“, „šéf nemÄ›l prachy“ a takové rÅ¯zné kecy… Ale vÄ›Å™ím tomu, Å¾e kdyby mi to Å™ekli ještÄ› za doby, kdy jsme byli s tak by mÄ› zase nÄ›jak uchlácholil – protoÅ¾e jsem uchlácholena být chtÄ›la. JenÅ¾e - na to jsem pÅ™išla aÅ¾ potom. NemÅ¯Å¾ou být všichni lidi stejný, to by ten Å¾ivot byl strašnÄ› fádní a kdyÅ¾ slyšíte o takových pÅ™íšernostech, tak je Ä•lovÄ›k rád za to, co Å¾ije on sám a je zase trochu víc spokojenÄ›jší se svým údÄ›lem. Zdena